



eqbal1356@yahoo.de

تفکر واپسگرا و منطق قرون وسطائی جمهوری اسلامی ایران، زنان را محکوم به انزوا میکند!

هشت مارس روز جهانی زن روزیست که زنان به ستوه آمده از قهر و ستم نابرابری، همصدا با مردان آزادیخواه و ضد بهره‌کشی ندای آزادی و برابری سر داده و پایه‌های نظام‌های بنا شده بر مردسالاری، تبعیض و بربریت را به لرزه در می‌آورند.

در دنیای امروز در گوشه و کنار جهان هر روزه شاهد موارد تازه و بی شماری از ستم، استثمار زنان و تجاوز وحشیانه به آنان هستیم و همچنان حاکمان جهان در مقابل این تبعیضات و خشونت‌ها سکوت اختیار کرده و چشمان خود را بر این بی عدالتیها بسته اند. در کشور سوئد که یکی از پیشرفته ترین کشورهای جهان محسوب می شود و ادعا می کند دموکراسی را تمام و کمال پیاده کرده است، تفاوتی 30 درصدی بین درآمد سالانه مردان به نسبت درآمد زنان وجود دارد و همچنین میزان افزایش سالانه حقوق مردان به نسبت حقوق زنان 30 درصد بیشتر است، حال سؤال این است که آیا این دموکراسی و تمدن با این واقعیت که میزان آزادی عمومی یک جامعه را میتوان بر اساس میزان آزادی و برابری زنان آن جامعه سنجید در تناقض نیست؟ آیا این نمونه بارز تبعیض نیست؟ حال با این اوصاف وضعیت آزادی زنان در کشورهای عقب افتاده چون جمهوری اسلامی ایران چگونه خواهد بود؟

در ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی که دین حاکم بر دولت است سرکوب و ظلم بر زنان و قائل شدن تبعیض اصل اساسی حاکمیت میباشد. در این حکومت نه تنها زنان استقلال اقتصادی ندارند، تلاش آنان نیز برای رسیدن به این هدف غالباً بی نتیجه میماند و همچنان اقتصاد آنان وابسته به مردان است، زنانی هم که موقعیت شغلی پیدا می کنند سیستماتیک حقتشان پایمال شده و در مقابل کار برابر با مردان مزد کمتری دریافت میکنند. در محیط کار از سوی کارفرما و همکارانش مورد سوء استفاده قرار می گیرند، از نظر اجتماعی و خانوادگی نیز این نابرابری به شکل حجاب اجباری، جدا کردن زنان و مردان در عرصه های مختلف جامعه و دید انسان درجه دو نسبت به آنان نمایان می شود.

با وجود همه این فشارها و اختناق و فضای بسته سیاسی زنان با حضور فعالتر در عرصه های مختلف سیاسی و اجتماعی برای احقاق حقوق خویش و رهایی از زندان تبعیض و بی عدالتی مبارزه گسترده ای را آغاز کرده اند. جنبش عدالتخواهی و مبارزات زنان در ایران زیر سلطه حکومت زن ستیز و مردسالار (از نوع دینی) جمهوری اسلامی در سالهای اخیر ابعاد تازه ای به خود گرفته و این قشر با هوشیاری بیشتر مبارزات خود را پیش می برند. ولی متأسفانه همانگونه که ماهیت هر حکومت خودکامه است و انتظار دیگری نباید داشت این حرکات و اعتراضات همواره از سوی رژیم به شدیدترین وجه ممکن سرکوب شده است. بازداشت 27 تن از فعالین این جنبش در تجمع آرام مقابل دادگاه انقلاب در پی اعتراض به فشارهای امنیتی و احضارهای متعدد این فعالان در چند روز گذشته از آنجمله است.

با حضور احمدی نژاد به عنوان رئیس جمهور در سایه دولت عدالت محور او ستم بر زنان زیر نام مبارزه با بد حجابی، جنسیتی کردن پذیرش رشته های دانشگاهی، محدودیت پوشش و تفکیک

جنسیتی در این مکان، تلاش برای تأسیس بانک زنان در ادامه طرح جداسازی زنان و مردان رو به فزونی نهاده است. احمدی نژاد با تفکر واپسگرا و منطق قرون وسطائی خود وظیفه زنان را منحصر به خانه داری و پرورش نسلها (یا بچه داری) میداند، او با ماجراجوئی هسته ای خود در صد تحمیل جنگی است که ضررمندان اصلی آنرا زنان و کودکان تشکیل میدهند.

زنان کرد نیز به عنوان جزئی از این قشر عظیم از ستمهائی رنج برده اند که درد مشترک همه زنان دنیاست، البته به این دردها باید ستم ملی را نیز افزود. حقوق زنان و دختران کرد به واسطه تبعیضاتی که ریشه آنها را باید در مسائل دینی و یا فرهنگی جستجو کرد و حاکمیت نیز مروج آنهاست نقض میشود. از جمله ستمهائی که بر زنان کرد روا میشود و حق انسانی داشتن زندگی آرام را از آنها سلب کرده است میتوان به قتلهای ناموسی، ازدواجهای اجباری اشاره کرد.

برای بر اندازی نظامهای خودکامه ای چون جمهوری اسلامی و تغییر وضعیت کنونی وظیفه تمام زنان و مردان آزادیخواه است که راسختر گام بردارند. تنها با اتحاد است که میتوان به این مهم دست یافت. بیائید با گرامیداشت این روز فرخنده مبارزه را تا تحقق برابری و آزادی برای زنان جهان و رهائی آنان از ستم نابرابری و مردسالاری ادامه داده و در این راه صفوفمان را فشرده تر کنیم.

پیروز باد 8 مارس روز جهانی زن
سرنگون باد حکومت زن ستیز جمهوری اسلامی ایران

اقبال کریمیان
سوئیس 7 مارس 2007